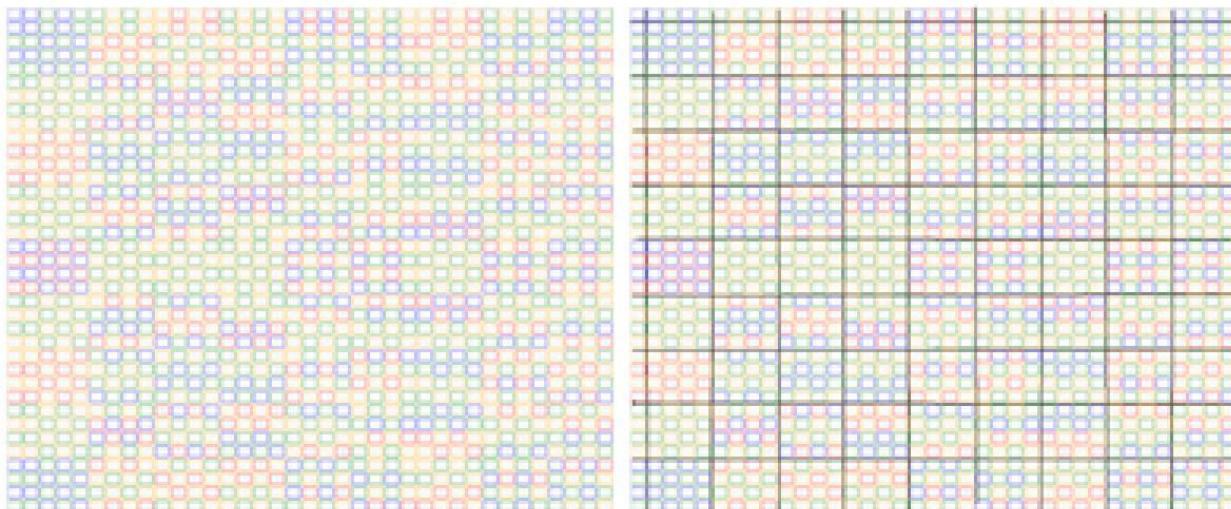

66. ÎNTELEGAREA DIMENSIUNILOR, PONDERILOR, STRUCTURĂRII ȘI TRANSFORMĂRILOR SEMANTICE ÎN DIFERITE MEDII ȘI SUB DIFERITE CONDIȚII

Dacă luam istoria evoluției universului sau a multiversului, vom descoperi etapele de transformare și de restructurare. În mod paradoxal opinia specialiștilor în domeniu descrie aceleași fenomene și etape ca și teoria fractalilor algebrici și a spațiului coherent al informațiilor.

<https://www.youtube.com/watch?v=uD4izuDMUQA&feature=youtu.be>
Etapa coerenței coincide cu etapa generării materiei, a materiei inteligente și sensibile, a vieții, a vieții inteligente, a universului intelligent și sensibil. Deosebirea dintre teorii apare la discuția despre spațiu. Din punctul de vedere al teoriei fractalilor algebrici, multiversul și universurile pot ocupa același spațiu existențial, sau spații existențiale diferite, totul depinzând de o constantă.

În cazul biraportului luat în construcția feedback-urilor inițiale generate printr-un set de automorfisme, multiversul se regăsește în tabelul următor unde putem identifica anumite comportamente.

Acesta este un caz extrem de interesant, deoarece modelul de generare al feedback-urilor este comun, modelul de împachetare al informațiilor de un număr de ori este de asemenea comun, iar

posibilitatea de interpretare a informațiilor în interiorul unui univers sau între universuri este același. Cu alte cuvinte există posibilitatea dezvoltării unei inteligențe multiversale cooperante care să găsească mijloacele de a evoluă și de a continua să existe reglând condițiile de existență. În acest caz toate universurile vor ocupa același spațiu existențial formând un fel de ecosistem de universuri specializate care cooperează în mod organic. Riscurile entropizării multiversului cu dispariția finală vor fi eliminate prin sinergizarea obținută prin evitarea apariției automatelor laticeale.

Automatele laticeale pot apărea în condițiile în care se produc împachetările cu completarea oportunistă a informațiilor de ordin inferior, în structura de concatenare a structurilor de feedback-uri de grad superior. Alegerea neatentă a modelelor de împachetare pe mai multe butoane, fără reglarea condițiilor de existență și a genoamelor conduce la definirea greșită a informațiilor din nodurile rețelelor din spațiul coherent, automat la apariția necomunicării și a autodistrugerii sistemelor prin entropizare.

Procesul de entropizare dezvoltat de automatele laticeale poate fi evitat dacă alegerile se fac cu înțelepciune, iar concatenările nu sunt făcute la întâmplare. Aceasta spune că un multivers a cărui inteligență și sensibilitate cresc continuu poate să se dezvolte în continuare.

Cazul al doilea când multiversurile nu ocupă același spațiu și nu cooperează pornește de la raportul anarmonic și nu de la biraport. Diferența dintre aceste două rapoarte este dată de raportarea la infinit:

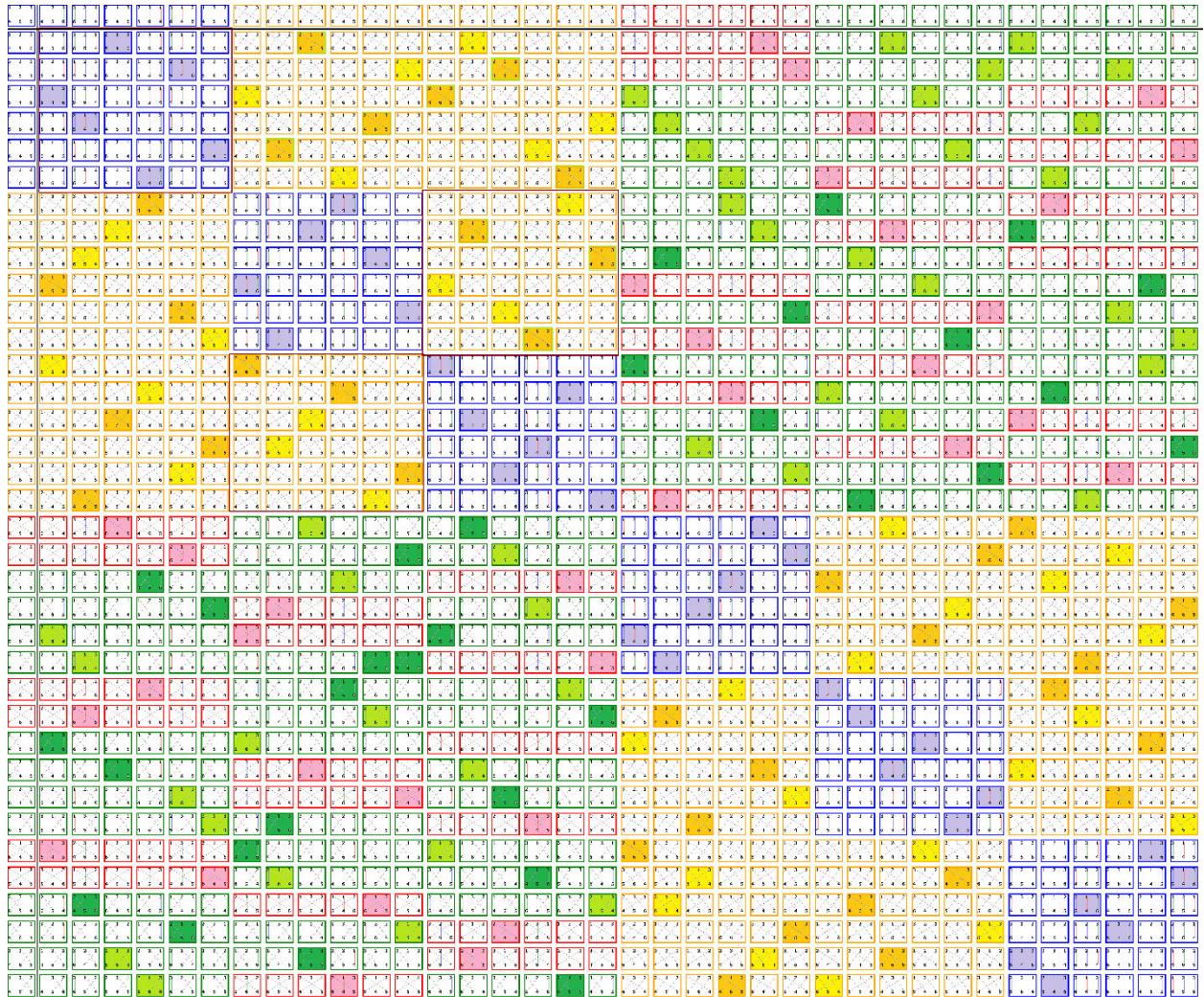
daca $AB/BC \cdot CD/DA = 1$, avem birapot
in acest caz automorfismele dreptei proiective
iau $A=0$, $B=1/2$, $C=1$, iar $D=\text{infinit}$

daca $AB/BC \cdot CD/DA = k$, avem raport anarmonic iar
A, B, C, D pot fi orice patru puncte de pe dreapta

Cu alte cuvinte în limbaj nemematic, dacă modul în care ne raportăm la infinitate este echilibrat, multiversul va funcționa în continuare. Dacă nu ne raportăm la infinit și la un spațiu finit,

sinergizarea nu se va putea produce și va urma fenomenul de autoconsum al resurselor și entropizarea finală.

Din punctul de vedere al oamenilor se întâmplă același fenomen. Ne raportăm la o logică cantitativă și dihotomică și vom distrugе resursele planetare, ne raportăm la logicile complexe vom continua să ne dezvoltăm.

Reușim să ne aranjăm prin transpoziții de tipul „omul potrivit la locul potrivit” astfel încât să producем concatenarea pe toate butoanele de pe diagonală, atunci vom reuși să compatibilizam dezvoltarea pe un nou nivel de fractalizare ce va mări inteligența globală, fără a apela la completarea oportunistă a pozițiilor rămase libere în schema matricială tridimensională sau multidimensională.

Legile umane repetă legile multiversului. În cazul multiversului intelligent și sensibil, orice soluție validă are tendința de generalizare și aplicare, devenind o dimensiune a multiversului.

Dacă ne fixăm atenția asupra dimensiunilor relevante ale etajelor de complexitate, putem descoperi și setul de proprietăți ce permit caracterizarea și înțelegerea fiecărui etaj în parte.